

tionallitet, saa vil han ogsaa erindre, at det dengang netop var ham, som hævdede det tydske Forbunds Betydning for Danmark, og det er altsaa ikke ham, der nu skal lade mig høre, at jeg for meget har udhævet den. I at medvirke til, at Forordningen af 26de Jult skal finde Indgang, kan jeg aldeles ikke tjene det ærede Medlem.

Sutein: Jeg skulde ikke have talt et eneste Ord i denne Sag, dersom ikke en Ytring af den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgtreds (Tscherning) gjorde det nødvendigt for mig isølge min særegne Stilling; han har nemlig kaldt Forordningen af 26de Juli et Forslag. Ja jeg skulde Intet hellere ønske, end at jeg ligeledes kunde betragte den som et Forslag; thi vistnok vilde min Stilling være en ganske anden, end den nu er, dersom dette var saa; men foruden de mange andre Tegn, den bærer paa, at den er noget ganske Andet end et Forslag, at den er en Lov, skal jeg blot gøre opmærksom paa, at den slutter med: „Hvørest er Alle og Enhver sig allerunderdarigst have at rette.“ Der staaer ikke: „Hvørest alle Vedkommende sig have at rette,“ men der staaer „Alle og Enhver.“ Jeg skal endvidere gøre opmærksom paa, at isølge den 28de Paragraph kan ingen Forandring ske i denne Lov undtagen med Rigsraadets eget Samtykke, og allerede i disse to Omstændigheder ligger der Meget, der taler for, at den er noget Andet end et Forslag. Den faaer endnu en heel anden Betydning end som Forslag, naar man gjennemlæser den allerunderdanigste Indstilling, hvormed Ministeriet har ledsaget denne Anordning, og hvori det hedder, at, saalænge Regjeringen endnu har Haab om at komme til et heldigt Resultat ved Forhandling med Rigsdagen iglennem Grundlovens § 100, da foreligger der ingen Anledning til at tage Forbeholdet i Indledningen til Grundloven under Overveielse. Dette kan, som jeg under en anden Sag tilstrækkelig har udviklet, ikke forståaas paa anden Maade, end at, naar det ikke skulde opnaaes paa den i Grundlovens § 100 foreskrevne Maade at komme overeens med Rigsdagen om Grundlovens Indskrænkning til Kongerigets særlige Anliggender, da vilde man vide

ad en anden Vej at gøre den Anordning, som den ærede Rigsdagsmand har kaldt et Forslag, gjældende.

Tscherning: Detsom den Sætning: „vi tilkendegive vor Billie for Alle“ for Diebliffet gjaldt for Alle her i Landet, dersom det betød Noget, naar den Lov, hvorunder det stod, ikke havde gennemgaaet de lovlige Instanser, som den skal have gennemgaaet for at blive Lov, saa vare vi jo under Gnevoldsmagten, saa vilde der jo ikke blive forelagt os Lovforslag her, men de vilde udfomme med den nævnte Tilfætning. Men hvad vilde vi da gøre og være overbeviste om, at Domsstolene vilde give os Medhold? Vi vilde sige: „det er ingen Lov, den er ikke forhandlet med Rigsdagen“, og vi vilde forsvare vor Sag og vinde den. Det af Lo er Tilfældet: enhver Lov, enhver Forordning, der udfommer med den nævnte Paategning, lystre vi og ere vi pligtige at lystre, hvad enten den er bleven til paa lovlig Maade eller ikke, og saa er den hele Talem om, hvorledes Lovene skulle blive til paa lovlig Maade, overflødig, eller De maae ikke tillægge en Lov, udfkommen paa denne Maade, mere Betydning her, end de vilde tillægge den paa ethvert andet Sted, og den har i Virkeligheden heller ikke mere Betydning. Forordningen af 26de Jult kalder et Rigsraad eventuelt ilive, og den kalder for Diebliffet 20 Samvittighedsraader til Kongens Nærhed, og de ere hverken mere eller mindre; det er Alts, hvad de ere. Tro mig! det ærede Thing lægger meget for meget i denne Forordning, og derved give De den selv en anden Betydning, end den fornuftigvis kan og bør have. Man udleder ogsaa for meget af denne Udtalelse om Forbeholdet i Indledningen til Grundloven, som jeg aaabent tilstaaer jeg ikke rigtigt forstaaer; det staaer der, det er een af disse Ubehændigheder, som vi desværre jævnlig ere vant til; men jeg kan iøvrigt godt see, hvad den i alt Fald kunde komme til at betyde. Der er een Retning, hvor den kunde komme til at betyde Noget, og det var, naar vi af den formelle Grund, at Forordningen ikke er bleven gennemgaaet af et Raad fra de forskellige Landsdele, men var kommen umiddelbart fra Kongen, forkastede den,